

VANALINNA HARIDUSKOLLEEGIUM

TEATAJA

TULEVA NÄDALA SÜNNIPÄEVALAPSED:

ENE MOON-PINSEL	23.3
PILLE-RIIN KASE	23.3
RASMUS PUUR	23.3
PIRET ARRO	24.3
SILJA UHS	24.3
AMELIE KUBI	25.3
REIN SOKK	25.3
MERIT PAIST	26.3
TIIU RUMEN	27.3
KATRIN TANVEL	28.3
NELE DUDKIN	28.3
AVE SOPP	30.3
KARMEN KÄÄRAMEES	30.3
REENE LEAS	30.3
KAISA LÕHMUS	31.3
RIINA PIHLAK	31.3

SELLES NUMBRIS

Vanematekogu	21.03.24	2
Kontserdid.....		2
Emakeelepäev algkoolis...		2
Tagasivaade laulufestivalile		3
Õnnitleme.....		4
Saja sõna töö:		
gümnaasiumi parimad.....		4
Mõtisklus: elamustest ja elusamusest.....		5
Kiri küüditatule.....		6

Vanalinna Hariduskolleegeiumi, Tallinna Kristiine Gümnaasiumi,
Püha Johannese Kooli, Püha Miikaeli Kooli ja Kohila Mõisakooli

õpilastööde näitus

Kullo Lastegaleriis, Kuninga 6

E-R 10.00-18.00 (12. aprillil 10.00-16.00)

26.03-12.04

Rändaja

TEATED ON OODATUD AADRESSILE

teataja@vhk.ee

Toimetaja:
Mirjam Parve

TAGASIVAADE LAULUFESTIVALILE

25 aastat tagasi kuulutati Teatajas välja (ilmselt) esimene laulufestival, mille eestvedajaks oli Jana Perens. 25 aastat hiljem, aastal 2024 toimus kümme kontserti ja osales üle 600 laulja. Suur tänu kõikidele esinejatele, juhendajatele, klaverisaatjatele, tehnilisele meeskonnale ja toetavatele peredele!

KES ON MEIE KOOLI PARIM LEELOTAJA? KES ON MEIE KOOLI TRUBADUUR? MEIE KOOLI RÄPPAR?

KES ON MEIE KOOLI LEMMIKLAULJA? KES ON PARIM MADRIGALIST?

VANALINNA
HARIDUSKOLLEGIUMI
VOKALISTIDE
KONKURSS
toimub
19. märtsil 1999

Otsi endale aegsasti 2 erineva karakteriga laulu ja palu, et Ülle Heinsalu, Karin Kurm, Kadri Hunt, Imbi Laas, Kaiu Pöld, Maarja Soone, Evelin Kivirand, Aili Tennosaar, Jana Perens, Tõnu Sepp, Eve Padar, vkm. aitaks Sul need selgeks õppida.

Konkurss toimub neljas alagrupis: algkool, põhikool, gümnaasium ja õpetajad/VHK töötajad.

Võimalikud on erinevad esinemiskoosseisud solistist madrigalikoosseisuni (4 in.). Võib laulda nii saatega kui ilma. Lubatud on kasutada taustvokaali ja tantsugruppe.

Registreerumise tähtaeg on 8. märts 1999.

Kui alagruppidesse on üle 10 registreerunu, viiakse 12. märtsil läbi eelvoor.

KES ON MEIE KOOLI PARIM RÄPPAR?

Täiendavat infot saab Jana Perensilt.

MÕTTEID KEVADISELT LAULUFESTIVALILT

GREGOR ERIK LAARMAA, 6.A KLASS

Kevade esimesel päeval toimus VHK laulufestival. Esinejaid oli palju nagu alati. Ruum oli täis muusikat. Nägin esinejate hulgas ka oma kaaslast saksa keele tunnist, Ukut. Ta oli üks esimesi esinejaid ja minu arvates ka üks parimaid. Pärast üritust küsisin Uku muljeid.

Miks otsustasid laulufestivalil esineda?

Uku: Kes ei läheks? See on väga tore üritus!

Millise laulu esinemiseks valisid ja miks?

Uku: Ma valisin lauluks „Puraviku bluusi“. Laulu autor on Märt Hunt. Ta on kirjutanud laheda ja hoogsa laulu ning see kõlab hästi. Ma kuulsin, et mõned tantsisid proovi ajal ukse taga kaasa.

Kuidas esinemiseks harjutasid?

Uku: Mul oli see laul juba varem selge, sest see on väga lahe laul. Nii et mul ei olnudki vaja väga palju harjutada.

Kuidas jäid oma esinemisega rahule? Mis läks eriti hästi?

Uku: Jäin esinemisega rahule. Eriti hästi läks laulmine laulufestivalil, sest publik elas minu etteastele kaasa.

Millised olid sinu muljed teiste esinemisest?

Uku: Minu arvates oli kõikide lauljate esinemised fantastilised. Näiteks Mariel Kirsipuu esitus oli väga hea ja muusika oli väga rahustav.

Tänu Uku, teistele esinejatele ja laulufestivali korraldajatele – oli tore viis kevadet vastu võtta!

ÕNNITLEME!

KARL SAMUEL LEHT on kiirmale Eesti meister! Vanalinna Hariduskolleegeiumi 3. klassi õpilane Karl Samuel Leht tuli **Eesti noorte kiirmale meistrivõistlustel u12-vanusegrupis** võitjaks.

Karl Samuel sai seitsmes voorus kuus võitu ning ühe viigi. Järgmisena astub Karl Samuel võistlustulle juba Albaanias, kus toimuvad kiirmale maailmameistrivõistlused. Küsisime Karl Samuelilt, kuidas ta võistlusteks valmistub: „Kolm korda nädalas käin maletrennis, lisaks sain FIDE noorteakadeemiasse, mille treeningud toimuvad kahel korral nädalas – laupäeval ja pühapäeval. Ning selleks, et mõtlemine töötaks, käin kolm korda nädalas ujumas. Enne võistlusi valmistan mängu ette ning pärast igat mängu analüüsin treeneriga mängud läbi.“

Karl Samueli maletreener on **Rainer Raud**.

Hetk enne viimast vooru

Eesti Muusikakoolide Liidu **akordionikonkursil „Parim noor instrumentalist 2024“** saavutas **ROBERT OTSING IV** vanuserühmas I koha (õpetajad **Kristel Laas** ja **Tiina Välja**) ja **ROALD MATTIAS ROBAM** diplomi (õp **Kristel Laas**).

SAJA SÕNA TÖÖ PARIMAD GÜMNAASIUMIS

Emakeelepäeva puhul toimus kõigis VHK klassides traditsiooniline saja sõna töö. Seekordse töö panid kokku õpetajad **Krista Nõmmik** ja **Neeme Pöder**.

Gümnaasiumiastme parimad olid:

I koht (98 punkti) – **Gregor Gustav Kisel** (10.R), **Mia Kukk** (11.K) ja **Kärt Lapa** (11.H);

II koht (97 punkti) – **Kirke Liise Lukas** (10.R), **Albert Kaljuste** (10.H), **Hanna Helena Kook** (10.H), **Konrad Kivistik** (11.M), **Gerda Närep** (11.H), **Uma Laur** (11.H), **Jaan Tristan Ruhno** (11.A), **Mark Gregor Jaaska** (12.K), **Liisa Marii Mathiesen** (12.R), **Karl Johannes Hellrand** (12.K), **Ingel Kaseste** (12.A);

III koht (96 punkti) – **Gren Hõbemägi** (10.R), **Marta Kütt** (10.H), **Timotheus Sammul** (11.H), **Villem Jehe** (11.A), **Kalev Orgse** (11.R), **Iris Liisa Suurväli** (11.A), **Eerik Abel** (11.R), **Taali Lehtla** (12.H).

Väga hea tulemuse ehk 90 või rohkem punkti said ka 10. klassidest **Oliver Sukk**, **Maia Liina Saks**, **Lauren Etverk**, **Mirtel Tükk**, **Mirtel Tuule Tarbe**, **Karoliina Kuppert**, **Elisabet Varblane**, **Kaisa Penjam**, **Helena Järg**, **Nora Kõiva**, **Uku Orgse**, **Liise Suurhans**, **Markus Välja**, **Karl Rigobert Siivelt**; 11. klassidest **Aino Rahel Aimla**, **Mihkel Vesingi**, **Rei Helin Varres**, **Elisabet Palmiste**, **Klara Peterson**, **Rahel Raudne**, **Kiersten Kokk**, **Inger Kolga**, **Kaisa Urban**, **Anna Greta Kaplan**, **Roos Marii Tamm**, **August Vooglaid**, **Saara Skolimowski**, **Diana Vaker**;

12. klassidest **Margareth Reiman**, **Demi Viira**, **Kirke Kaisa Kaunis**, **Julius Urb**, **Marta Mia Lepland**, **Ly-Ann Kõllo**, **Leena Kilmi**, **Katarina Kukk**, **Jakob Kuusberg**.

Palju õnne kõigile!

ELAMUSTEST JA MUUST KA, ELUSAMUSE HEAKS

Vaatasin just Marek Tamme kümne aasta tagust artiklit, millega ta oma Postimehe kultuurielamuste sarja sisse juhatas. Ma ei olnud ise varem mõelnud, kui erakordselt tabav on sõna *elamus* eesti keeles. Vaid saksakeelne *Erlebnis* väljendab sama: Sa oled midagi läbi elanud, Su kogemus mõjutab Su elu. Mille eesmärgi ja olemuse kirjeldamiseks pakkus Uku Masing omakorda välja *elusamuse*.

Ma ei tea, kas see tuleb vanusest, millega pidavat kaasnema hoiak, et „vanasti oli rohi rohelisem“, aga ise usun, et mind ajendab mure minu jaoks olulise ja väärtusliku kadumise pärast. Kibelesin nii väga Marise eesti keele tundidesse eelmisel aastal ning kontrollin nüüd (loodetavasti) veelgi teadlikumalt suuri ja väikeseid algustähti, komasid ja muud sellist kraami lausetes, mida kirjutan. Isegi oma perele sõnu-meid saates kirjutan ma Sina suure tähega ja kõik sõnad välja. Õnneks ei ole ma kaotanud lapselikku uudishimu elu vastu üldisemalt, ent kahjuks kaasnevad sellega valusad torked uudiseid lugedes ja nii kannatan iga päev. Hinge on hiilunud kahtlus, et ei nende kirjutajad ega ajalehtede toimetajad neid ei loe...

Seda väärtuslikuma ja hõrguma elamuse sain laupäeva õhtul meie teatriharu abiturientide lavakava kuulates-vaadates. Kui ma eespool esitlesin end kui eriti usinat keelekorrapidajat, siis nüüd pean häbiga üles tunnistama, et mõttelaisk olen ikka ise ka. Luulet loen ma väga harva ja raamatuid öökapi ei pea ka vahetama nii tihti, kui tegelikult mõelnud olen neid sinna valides. Theatrumi koduses saalis istudes oli tunne, nagu oleksin sisenenud salaaeda – mu ees lausid erinevate autorite sõnad, fraasid ja mõtted, mis paitasid kõrvu ja meeli. Osadega neist oli rõõm taas kohtuda, ent noortele olen tänulik ka uute huvitavate tutvuste eest. Teemad ja stiilid vaheldusid nagu noored esitajadki, luues nauditava mitmekesise poppurii koos ilmete ja intonatsioonidega. Sellises vaimuruumis viibides muutub äkitsi üks sõna, pilk, paus või samm tähendusest tiineks. Imestad nende leidude üle ja imetled seda tarkust ja kogemust, mis terviku koos

detailidega nii paika on pannud. Muusika ja laulud löid saabumisest alates õhtule meeleoluka rütmi. Mõtluk hüvasti-jätt pärast hoogsat ühislaulu õhtu lõpus on üks põhjustest, miks seda elamust hõrguks nimetan – leidlik ja ehk ootamatugi nauditav lisanüanss.

Aga pajataks veel paarist elamusest, mis minu elusamusele suure laengu andnud. Reedel jõudsin õnneks jälle avatud ateljeesse Kunstimajas, mida Mae korraldab. Mõne aja eest oli suur rõõm koos olla Joonas Hellermaga, kellele sain siiralt tunnistada, et päris kooli enam õppima minna ei viitsi (no ikka jään vanemaks), ent „Plekktrummi“ saated aitavad meele ja vaimu elava ja avarana hoida. Väga oleksin tahtnud samamoodi seal ateljees kiita Jaan Tootsenit, sest Ööülikool teenib juba kauem sedasama eesmärki, aga tol reedel kahjuks kohale ei jõudnud. Nädala eest toimunud teejoomine Mirjam Parvega oli tegelikult sama toimega. Sain teada ja kaasa mõelda, kuidas sünnib looming, kuidas tekstid ühest keelest teise rändavad. Kuidas leida oma tee ja tegemine ning kuidas Tema meie eest hooles olles juhuseid teele pillab. Mõne tunni pärast ronin jälle Okasroosikese IV korrusele kohtuma Mara Ljutjukiga ja saan praegu kirjutades aru, et võin avatud ateljeed kanda oma eluülikooli matriklisse kolmanda kursusena. Kas pole tore!

Ent enne veel käin Aidas, sünni suppi ja saan uuesti läbi jalutada meie oma õpetajate teoste eest, mis sinna seintele välja on pandud. Suur oli mu avastamisrõõm, kui kolmapäeval Anu kutse peale kohale tõttasin.

Igapäevaselt kohtume tänaval või koridorides, koolielu korraldamise ning laste suunamise ja õpetamise rollides. Äkitselt vaatan neid töid ja tunnen, nagu igaüks oleks mind endale koju külla kutsunud. Näidanud vana pildialbumit, molbertit, oma töölauda ning rääkinud oma reisidest, suhetest värvidega, lemmiktehnikatest. Vaatan neid töid ja näen nüüd igaüht avarama pilguga.

Olen südamest tänulik kõigile, kes õpivad-õpetavad-kordavad-harjutavad ja kõike korraldavad selleks, et meiega

ja meile elamusi jagada. Esimest ja viimast elamust ühendab Juhan Viiding ja mõne tema reaga võiks ju ka stiilselt lõpetada, aga veel ei saa. Sest kõiki neid ühendavad inimesed.

Nii lavakava õhtul kui avatud ateljees kohtusin kokkuleppimata armsate inimestega, kellega oleme siin vanalinnas pea kolm aastakümnet koos kulgenud (no ma ikka olen vanaks jäänud !?). Aidas alatasa samuti. Mis toob meelde, kui väärtuslik on see keskkond siin, kus saame koos kasvada ja tegutseda ja kohtuda. Selle eest peab sama hooles olema kui oma keele eest, elusamuse pärast.

Õnnelikult ja tänulikult
Katrin R

KUNSTINÄITUS RÄNDAJA

VHK Kunstimaja õpetajad

Anu Johanson, Reet Reidak

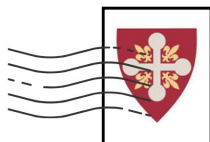
Mari Prekup, Liisa Kallan

Kalliki Toisson, Toomas Toisson

Helen Pall, Mangot Kask

Ave Hansen, Mae Kivilo

Malle-Reet Heidelberg

Address:

Ait

Vene 14

Tallinn

20.03 - 30.04

KIRI KÜÜDITATULE

HELENA MARIA REISNER

25. märtsil on märtsiküüditamise mälestuspäev. Tänavu möödub märtsiküüditamisest 75 aastat. Helena kirjatöö osaleb Eesti Mälu Instituudi ja Postimehe korraldatud noorte kirjavõistlusel „Kiri küüditatule“.

Armas vanatädi!

Suur tänu Sulle kirja eest, see jõudis meile kohale juba päris ammu. Anna andeks, et minu vastus Sulle on nii kaua aega võtnud. Ma tean, et oleksin pidanud Sulle kirjutama juba ammu, aga ma sündisin alles 2008. aastal. Ja õieti ei teadnudki ma varemalt Sulle kirjutada, sest ma ei olnud Sinust ja paljude teiste Sinu saatusekaaslaste elust suurt midagi kuulnud.

Ma ei ta ka seda, kas see kiri jõuab kunagi Sinuni, aga ma kirjutatan ikkagi. Ka seepärast, et Sinu viimasele kirjale 1952. aasta hilisest sügisest pole keegi siiani vastanud. Nüüd saab see lõpuks tehtud.

Meil Eestis on praegu 2024. aasta varane kevad, ilmad on veel jahedad, kuigi päeval on päikseline ja kevade lõhna on õhus juba tunda. Mõned linnud on juba tagasi ja isa pani eelmisel nädalal jälle vahtramahla jooksma. Kevad on mu lemmikaastaaeg, selles on alati nii palju lootust ja uue alguse ootust, et tahaks kohe ja korraga kõiki asju teha. Olen kuulnud, et 1949. aastal oli kevad hiline. Siis, kui teid ära viidi. Olen vahel mõelnud, kas see, et küüditamine toimus kevadel, aitas teil ikkagi seal kaugel paremini hakkama saada. Aga võib-olla oli hoopis vastupidi. Vahest tegi see hingele palju rohkem haiget. Ma ei tea, aga isegi täna sellele mõtlemine teeb mulle väga valu. Kuidas te suutsite kogu selle kurjuse kiuste hakkama saada ja lootust hoida? Ma ei tea, kas mina suudaksin. Ema on mulle rääkinud, et meie peres on kõik olnud väga visad, pole kunagi saatusele alla vandunud. Vanaisa vennad tulidki ju lõpuks Siberist tagasi ja alustasid oma elu siin uuesti. Ja said kõigega hakkama. Kas mina suudaks nii tubli olla? Ei tea. Aga ma luban, et vähemalt püüan.

Eestis on vahepeal palju muutunud. Kõiki asju pole ma oma silmaga näinud, ainult tagantjärele kuulnud. Nõukogude okupatsioon lõppes juba ammu enne minu sündi ja viimane Vene sõdur läks Eestist ära 1994. aasta 31. augustil. Sellest ajast alates on Eesti jälle vaba. Ja vahepeal oli meil kasutusel Eesti kroon, just nõnda nagu enne sõda. Nüüd on meil küll ammu juba eurod, täpselt samamoodi ülejäänud Euroopaga. Eesti on Euroopa Liidu liige ja piirid on jälle lahti, igaüks võib sõita, kuhu tahab ja millal soovib. See tundub mulle küll imelik, et kunagi oli Eestis selline aeg, et piirid olid kinni. Et inimene ei saanud vabalt sõita isegi Saaremaale, Soomest rääkimata. Vanaema rääkis mulle, et ta pidi miilitsast võtma loa, selleks et Saaremaale tuttavate juurde külla sõita. Miilitsa asemel on meil nüüd jälle politsei, ja Eestil on oma kaitseväge. Mu vanem vend läheb suvel kaitsevärke ning tegelikult on Eestis võimalik ka tüdrukutel kaitsevärke minna. Selline seadus on meil nüüd, et tüdrukud võivad vabatahtlikult kaitseväega liituda. Olen mõtelnud, et võiksin ka seda teha. Sest mina pean ju ka midagi ette võtma, et Eestit vabana hoida. Et meie inimesi ei tuldaks uuesti küüditama. Igaüks peab selleks sammu astuma.

Sa võib-olla ei usuks seda, aga venelased on alustanud jälle uut sõda. Tegelikult juba enam kui kaks aastat tagasi. Ukrainlastega! Sellepärast, et ukrainlased tahtsid olla iseisv ja liituda Euroopa Liiduga. Nad on puruks pommitanud suure hulga Ukraina linnu, tapnud inimesi, ja mis kõige kohutavam: nad on küüditanud sealseid lapsi Venemaale. Ja nad teevad seda siiani, sõda Euroopas kestab ka praegu, kui ma neid ridu Sulle kirjutatan. Nagu polekski midagi muutunud Stalini ajast. Ah muidugi, Sa ei teagi, et Stalin suri ju kevadel 1953. Napilt pool aastat pärast Sinu viimast kirja. Ja peale seda said paljud Siberisse küüditatud inimesed hakata koju naasma.

Kevad on lootuse ja uute alguste aeg. Mul on nii kahju, et Sina seda kevadet ei näinud.

Ma tean, et Sa kirjutasid oma viimast kirja kodustele seal kaugel oma viimase hingetõmbeni. Vanaema rääkis mulle sellest. Ehk hoidis see alal lootust, et kõik on veel võimalik. Et olulised asjad maailmas on endiselt hoitud ja alles. Et kõik kirjad jõuavad kunagi kohale, ja vastused neile pannakse teele. Isegi kui sellega läheb aega, isegi kui selleks kulub aastakümneid ja mitu põlvkonda. Et ka viimased kirjad saavad vastatud.

Sinule alati mõeldes
Helena Maria

VANALINNA
HARIDUSKOLLEGIUM

www.vhk.ee

Toimetaja:
Mirjam Parve

teataja@vhk.ee

53711591